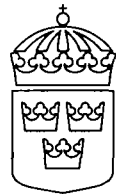

Regeringens proposition

1992/93:57

om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, m.m.

Prop.
1992/93:57

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 15 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Anders Björck

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förenta nationernas (FN) säkerhetsråd antog den 30 maj 1992 en resolution om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). Med anledning av resolutionen förordnade regeringen den 1 juni 1992 att 3 – 5 och 6 – 8 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro).

I anslutning till det förordnandet meddelade regeringen också närmare föreskrifter om tillämpningen av sanktionerna.

Enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall regeringens förordnande att tillämpa lagen underställas riksdagen för godkännande. I propositionen begärs ett sådant godkännande.

I propositionen föreslås vidare en ändring av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner. Förslaget innebär att regeringen ges möjlighet att tillämpa sanktionslagen – förutom för att följa beslut eller rekommendationer av Förenta nationernas säkerhetsråd – också om samarbetet med Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sanktionsåtgärder vidtas utan dröjsmål.

Ett förordnande om tillämpning av lagen i sådana fall skall på sätt som nu gäller vid förordnanden efter en resolution av säkerhetsrådet underställas riksdagen för godkännande.

Denna lagändring föreslås träda i kraft den 1 januari 1993.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

Härigenom föreskrivs att 1 och 11 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1§¹

I den mån det påkallas med anledning av beslut som fattats eller rekommendation som antagits av Förenta nationernas säkerhetsråd i överensstämmelse med Förenta nationernas stadga kan regeringen förordna att 3–8 och 15 §§ skall tillämpas.

Regeringen får också förordna att 3–8 och 15 §§ skall tillämpas om samarbetet med Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sådana åtgärder som avses i de nämnda bestämmelserna införs utan dröjsmål.

Förordnande förfaller, om det *ej* inom en månad eller, om riksmöte *ej* pågår, inom en månad från början av nästkommande möte *underställes* riksdagen för prövning av frågan huruvida det skall bestå och om det *ej* inom två månader från det underställningen skedde *gillas* av riksdagen.

Ett förordnande förfaller, om det *inte* inom en månad eller, om riksmöte *inte* pågår, inom en månad från början av nästkommande möte *underställs* riksdagen för prövning av frågan huruvida det skall bestå och om det *inte* inom två månader från det underställningen skedde *godkänns* av riksdagen.

Om säkerhetsrådets beslut eller rekommendation helt eller delvis återkallas eller förfaller, skall regeringen så snart det kan ske i motsvarande mån upphäva meddelat förordnande eller med stöd därav *meddelad föreskrift*.

Om säkerhetsrådets beslut eller rekommendation helt eller delvis återkallas eller förfaller *eller om förhållandena ändras så att syftet med ett förordnande inte längre kvarstår*, skall regeringen så snart det kan ske i motsvarande mån upphäva *ett* meddelat förordnande eller med stöd därav *meddelade föreskrifter*.

11§²

Den som bryter mot förbud som har meddelats med stöd av 3–8 § döms, om gärningen skett uppsåtligt, till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år. Har gärningen skett av grov oaktsamhet, döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

För anstiftan av eller medhjälp till gärning som avses i första stycket döms inte till ansvar.

¹ Senaste lydelse 1979:515.

² Senaste lydelse 1985:1053.

I den mån det påkallas med anledning av beslut eller rekommendation som avses i 1 § första stycket kan regeringen förordna att en svensk medborgare, som utom riket har begått brott som avses i denna paragraf, skall dömas efter denna lag och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

I den mån det påkallas med anledning av beslut eller rekommendation som avses i 1 § första stycket *eller samarbete som avses i 1 § andra stycket* kan regeringen förordna att en svensk medborgare, som utom riket har begått brott som avses i denna paragraf, skall dömas efter denna lag och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Unckel, Ask

Föredragande: statsrådet Björck

Proposition om tillämpning i fråga om ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien- Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner, m.m.

1 Bakgrund

Enligt Förenta nationernas stadga (prop. 1946:196) kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om sanktioner av icke militär art för upprätthållande av internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan ges i form av bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner. En rekommendation av rådet är däremot endast en uppmaning till medlemsstaterna utan beslutets bindande kraft.

För att ge regeringen möjlighet att snabbt vidta åtgärder i den mån sådana påkallas med anledning av ett beslut eller en rekommendation som har meddelats av FN:s säkerhetsråd antogs år 1971 lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner.

Lagen är en s.k. fullmaktslag som formellt är i kraft men som endast kan tillämpas för att fullfölja säkerhetsrådets beslut eller rekommendationer. Det ankommer på regeringen att föreskriva att lagen skall tillämpas. Har lagen satts i tillämpning ger den regeringen bemyndigande att införa olika sanktioner.

En föreskrift om tillämpning av lagen skall underställas riksdagen för prövning inom en månad från utfärdandet, eller om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte. Om underställning inte sker inom angiven tid eller om riksdagen inte inom två månader från underställandet godkänner regeringens föreskrift förfaller denna.

Regeringen har hittills förordnat om lagens tillämpning mot sex länder, nämligen Rhodesia, Sydafrika och Namibia, Irak och Kuwait samt Libyen. Sanktionsåtgärderna mot Rhodesia gällde under tiden den 1 juli 1971- den 22 december 1979. Vad angår Sydafrika tillämpas lagen sedan år 1977 med anledning av det samma år av FN:s säkerhetsråd beslutade vapenembargot mot Sydafrika och sedan år 1987 för en handelsbojkott (SFS 1987:477, ändrad senast genom SFS 1991:1300). Namibia omfattades också av handelsboj-

kotten men denna hävdades den 1 april 1990 i samband med att landet blev självständigt (SFS 1990:81).

Sanktionerna mot Irak och Kuwait började tillämpas den 7 augusti 1990 och föranleddes av Iraks invasion av Kuwait den 2 augusti 1990. Sanktionerna har formen av en handelsblockad och har sin främsta grund i säkerhetsrådets beslut den 6 augusti 1990 (SFS 1990:885, ändrad senast genom SFS 1991:1305). Den 7 mars 1991 upphävdes blockaden mot Kuwait (SFS 1991:107).

Sanktionerna mot Libyen, slutligen, började tillämpas den 24 april 1992 och grundar sig på säkerhetsrådsbeslut den 31 mars 1992 (SFS 1992:187). Sanktionerna är begränsade till krigsmateriel och liknande materiel samt luftfartyg.

2 Säkerhetsrådets beslut om sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro)

Den 30 maj 1992 antog FN:s säkerhetsråd en resolution, nr 757 (1992), om sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro), (här kallad Förbundsrepubliken Jugoslavien). Resolutionen i engelsk version och i svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

I resolutionen bekräftar säkerhetsrådet inledningsvis tidigare resolutioner, noterar de komplexa sammanhangen i den forna Socialistiska federativa republiken Jugoslavien, bekräftar sitt stöd till gjorda fredsanstängningar och beklagar att kraven i tidigare resolution 752 (1992) inte uppfyllts. Rådet beklagar vidare bl.a. att kraven på omedelbart upphörande av tvångsförflyttningar av etniska grupper inte efterföljts. Vidare uttrycker rådet sin oro över svårigheterna att få fram humanitär hjälp och över säkerheten för FN:s personal i området. Rådet noterar att den nya statsbildningens övertagande av medlemsskapet i FN inte är obestritt. Efter att ha noterat sitt ansvar för internationell fred och säkerhet och att situationen i Bosnien-Hercegovina utgör hot häremot fördömer Säkerhetsrådet den nya statsbildningens och de stridande enheternas försummelser att uppfylla de krav som ställts genom tidigare resolution (*paragraferna 1 och 2*).

Paragraf 3 beslutas att alla stater skall införa de åtgärder säkerhetsrådet ålägger dem i följande paragrafer.

Paragraf 4 föreskrivs att alla stater skall förhindra införsel till eller utförsel från Förbundsrepubliken Jugoslavien av varor och förhindra sina medborgare eller annan inom sina territorier från att ta befattning med varor till eller från denna stat. Undantaget är endast leveranser uteslutande för medicinskt bruk eller livsmedel.

Paragraf 5 föreskrivs förbud mot att kapital eller andra ekonomiska resurser görs tillgängliga för Förbundsrepubliken Jugoslavien. Undantaget är här betäckningar uteslutande för rent medicinska eller humanitära ändamål eller för livsmedel.

I *paragraf 6* undantas från förbuden i paragraferna 4 och 5 transitering av varor med ursprung utanför Förbundsrepubliken Jugoslavien.

Enligt *paragraf 7* skall varje stat vägra flygplan tillstånd att starta, landa eller flyga över deras territorium, om flygplanet är destinerat att landa eller har startat från Förbundsrepubliken Jugoslavien. Undantag görs för flygningar som godkänts av den sanktionskommitté, som upprättats av FN, på grund av humanitära eller andra ändamål förenliga med givna resolutioner. Vidare skall varje stat förhindra service av flygplan och flygplansdelar från Förbundsrepubliken Jugoslavien eller att för sådana flygplan luftvärdighetsintyg utfärdas, betalning sker av nya krav enligt existerande försäkringar eller nya direkta försäkringar meddelas.

Enligt *paragraf 8* åligger det varje stat att reducera nivån av personal vid Förbundsrepubliken Jugoslaviens beskickningar, att hindra deltagande från förbundsrepublikens sida i sportevenemang och att avbryta allt vetenskapligt och tekniskt samarbete och allt kulturellt utbyte jämte besök av personer från förbundsrepubliken.

Enligt *paragraf 9* åligger det varje stat att se till att det inte finns några rättsliga anspråk från Förbundsrepubliken Jugoslavien eller dess medborgares sida på grund av genom resolutionen avbrutna kontrakt och liknande.

Enligt *paragraf 10* gäller inte vidtagna åtgärder Jugoslaviakonferensen, Europeiska gemenskapens övervakningsuppdrag eller FN-styrkan (UNPROFOR). Vidare uppmanas alla stater att till fullo samarbeta med dessa organ.

I *paragraf 11* uppmanas alla stater, inklusive de som inte är medlemmar av FN, att handla strikt i överensstämmelse med bestämmelserna i resolutionen, oavsett vad som gäller enligt före resolutionen ingångna internationella överenskommelser eller kontrakt eller beviljade licenser eller tillstånd.

Paragraf 12 uppmanar alla stater att senast den 22 juni 1992 rapportera till generalsekreteraren om de åtgärder de vidtagit för att möta förpliktelserna i paragraferna 4-9.

Enligt *paragraf 13* skall sanktionskommittén granska staternas rapporter, bevaka efterlevnaden av sanktionsåtgärderna och besluta om tillstånd till flygningar.

I *paragraf 14* uppmanar rådet alla stater att till fullo samarbeta med sanktionskommittén.

Paragraf 15 uppmanar generalsekreteraren att senast den 15 juni rapportera till Säkerhetsrådet om parternas implementering av resolution 752 (1992) och i *paragraf 16* beslutas att hålla under ständig granskning de åtgärder som ålagts enligt paragraferna 4-9.

Paragraf 17 uppmanar alla berörda parter att genast skapa nödvändiga villkor för en ohindrad leverans av humanitära förnödenheter till Sarajevo och andra destinationer, inklusive upprättandet av en säkerhetszon runt Sarajevo och dess flygplats samt att respektera de överenskommelser som ingåtts i Genève den 22 maj 1992.

Paragraf 18 anmodar generalsekreteraren att fortsätta sin förmedling för att uppnå målen i paragraf 17 och uppmanar honom till fortlöpande granskning av ytterligare åtgärder som kan bli nödvändiga härför.

I *paragraf 19* manas staterna till att besvara den vädjan som utgått i maj från FN:s flyktingkommissarie, UNICEF och Världshälsoorganisationen.

Paragraf 20 upprepar uppmaningen i *paragraf 2* i resolution 752 (1992) att alla parter skall fortsätta sina ansträngningar inom ramen för Jugoslavienkonferensen och att de tre gemenskaperna i Bosnien-Hercegovina skall återuppta sina diskussioner om konstitutionella arrangemang för Bosnien-Hercegovina.

I *paragraf 21*, slutligen, beslutar rådet att hålla sig aktivt informerad om ärendet och, närhelst nödvändigt överväga ytterligare steg för att uppnå en fredlig lösning i överensstämmelse med givna resolutioner.

Till efterkommande av säkerhetsrådets resolution nr 752 (1992) föreskrev regeringen den 1 juni 1992 i förordningen (1992:471) om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner att 3 – 5 och 6 – 8 §§ i lagen skall tillämpas i fråga "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). Förordningen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Samma dag utfärdade regeringen en förordning (1992:470) om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro). Förordningen, vars innehåll jag kommer att redogöra närmare för i det följande (avsnitt 4), bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

3 Bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning

De bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning genom regeringens förordnande den 1 juni 1992 (3-5 och 6-8 §§) har följande lydelse.

3 § Regeringen får meddela förbud att från riket utföra vara avsedd att införas till blockerad stat och förbud att till riket införa vara som härrör från blockerad stat.

4 § Regeringen får meddela förbud att

1. till blockerad stat införa vara,
2. inom blockerad stat tillhandahålla vara i verksamhet av ekonomisk art,
3. utanför blockerad stat tillhandahålla vara avsedd för verksamhet av ekonomisk art som drives från den blockerade staten,
4. från blockerad stat utföra vara.

5 § Regeringen får meddela förbud att vidtaga åtgärd som är ägnad att främja enligt 3 eller 4 § förbudet förfarande och som innebär

1. tillverkning, bearbetning, sammansättning, installering, underhåll eller reparation av vara eller lämnande av tekniskt bistånd till sådan åtgärd,
2. lastning, lossning, transport eller mottagande till förvaring av vara eller tillhandahållande av transportmedel eller av utrustning eller förnödenhet för transport,
3. överlåtelse eller förvärv av vara, upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill eller meddelande av försäkring därå eller rättshandling som avser i 1 eller 2 nämnd åtgärd beträffande vara,

4. överlåtelse eller förvärv av uppfinning eller upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill, eller

5. lämnande eller förmedlande av uppdrag för åtgärd som anges i 1–4.

6 § Regeringen får förbjuda åtgärd som anges i 5 § 1–3 och lämnande eller förmedlande av uppdrag för sådan åtgärd i fråga om vara som utförts från blockerad stat efter det att förbud som meddelats med stöd av 4 § 4 trätt i kraft.

7 § Regeringen får meddela förbud att utifrån verkställa betalning eller lämna kredit till mottagare i blockerad stat eller att verkställa betalning eller lämna kredit till någon utanför blockerad stat, om betalningen eller krediten är avsedd för mottagare i den blockerade staten eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas där eller drives därifrån.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag för åtgärd som förbudits enligt första stycket.

8 § Regeringen får meddela förbud att utöva trafik till lands samt sjö- eller luftfart till eller från blockerad stat eller att i fråga om sådan verksamhet samarbeta med trafikföretag, som drives i eller från nämnda stat, eller med ägare eller brukare av transportmedel som är registrerat där.

Förbud enligt första stycket får riktas mot ägare och brukare av transportmedel samt mot befälhavare och besättningsman på transportmedel.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag att utöva verksamhet som förbudits enligt första stycket.

4 De svenska sanktionsbestämmelserna mot ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien-Montenegro)

Förordningen (1992:470) om vissa sanktioner mot ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien-Montenegro) omfattar varor, med vilket enligt 1 § avses materiella ting av lös egendoms natur. Generellt undantaget från förordningens tillämpningsområde är publikationer och nyhetsmateriel jämte bild- och ljudupptagningar.

Enligt 2 och 3 §§ gäller förbud mot införsel till Sverige av varor med ursprung i ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien-Montenegro) och utförsel ur Sverige till detta land. Varor får inte heller enligt 4 och 5 §§ föras in i eller ut ur ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien-Montenegro) eller tillhandahållas i verksamhet av ekonomisk art inom detta land eller tillhandahållas utanför detta land, om varorna är avsedda för verksamhet av ekonomisk art som drivs därifrån.

Enligt 6 och 8 §§ är det vidare förbjudet att vidta åtgärder som är ägnade att främja förbjudna förfaranden som t.ex. bearbetning, lastning och transport eller som innebär att befattning i övrigt tas med varor som förts ut ur ”Förbundsrepubliken Jugoslavien” (Serbien-Montenegro) den 4 juni 1992 eller senare.

Undantaget från förbuden i 2–6 §§ är enligt 7 § livsmedel och varor av-

sedda endast för medicinskt bruk. Dock föreskrivs att anmälan skall göras till FN:s säkerhetsråds sanktionskommitté.

Enligt 9 § får inte betalning verkställas eller kredit lämnas till mottagare i "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) eller till någon utanför detta land, om betalningen eller krediten är avsedd för någon i detta land eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas i eller drivs från landet. Undantaget är betalningar för endast medicinska eller humanitära ändamål eller livsmedel.

Enligt 10 § får flygplan som är destinerat till eller har startat från "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) inte flyga i svenskt luftrum, såvida inte flygningen godkänts på grund av humanitära eller andra skäl av FN:s sanktionskommitté. Förbudet gäller enligt 11 § ägare, brukare, befälhavare och besättningsman.

12 § innebär att en svensk medborgare som utom riket bryter mot 2–10 §§ förordningen kan dömas enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner även om gärningen är fri från ansvar enligt lagen på gärningsorten och även om vederbörande redan lagförts i den främmande staten. Regeringen har vid utfärdandet av denna bestämmelse stött sig på 11 § tredje stycket lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner.

För att bedöma varors ursprung skall enligt 13 § förordningen (1984:59) om varors ursprung tillämpas. Enligt 14 § gäller att varor som inte får föras in i Sverige skall förvaras på tullupplag eller förstöras under kontroll av en tullmyndighet. Om varorna skall tas omhand på annat sätt, krävs tillstånd av regeringen.

Varor som får in- eller utföras efter dispens från regeringen skall som regel åtföljas av licens av Kommerskollegiet, Statens jordbruksverk eller Fiskeriverket. 15 § innehåller upplysning härom.

Bestämmelserna trädde i kraft den 4 juni 1992.

5 Riksdagens godkännande av regeringens förordnande

Mitt förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande om tillämpning av 3–5 och 6–8 §§ i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner med anledning av FN:s säkerhetsråds resolution 757 (1992).

Skälen för mitt förslag: Enligt 1 § 2 st lagen om vissa internationella sanktioner förfaller ett förordnande, om det inte inom en månad eller, om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte underställs riksdagen för prövning av frågan om det skall bestå och om det inte inom två månader från det underställningen skedde gillas av riksdagen. I den nyssnämnda resolutionen har säkerhetsrådet fattat bindande beslut som Sverige haft att efterkomma. Riksdagen bör därför godkänna regeringens förordnande.

6 Utvidgat bemyndigande för regeringen att besluta om ekonomiska sanktioner

Prop. 1992/93:57

Mitt förslag: Regeringen bemyndigas att – utöver nu gällande ordning – tillämpa lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner om samarbetet med Europeiska gemenskaperna (EG) eller inom Europeiska säkerhetskonferensen (ESK) för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och om det är ett svenskt intresse att sanktioner införs utan dröjsmål.

Skälen för mitt förslag: Som jag redogjort för inledningsvis förutsätter sanktionslagen ett beslut eller en rekommendation av FN:s säkerhetsråd för att kunna tillämpas med förutsedd automatik. Den internationella utvecklingen och behovet att säkra freden i Europa kan dock göra det motiverat att i vissa andra fall tillsammans med andra stater tillgripa sanktioner mot enskilda stater även i fall då FN ännu inte hunnit eller kunnat besluta i frågan. Jag kan här som exempel peka på den situation som förelåg, huvudsakligen genom agerande från dåvarande Socialistiska federativa republiken Jugoslaviens sida, på det territorium som republiken då omfattade, dvs. även Bosnien-Hercegovina, Slovenien och Kroatien. Innan FN:s säkerhetsråd den 30 maj 1992 antog resolutionen nr 757 (1992) förbereddes sanktioner bl.a. inom EG för att kunna bidra till en lösning av krisen. I avsikt att även Sverige skulle kunna ansluta sig till sådana sanktionsåtgärder hemställde regeringen om riksdagens bemyndigande att få tillämpa sanktionslagen för en handelsbojkott mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) (Prop. 1991/92:176). På grund av att säkerhetsrådet ett par dagar efteråt fattade ett bindande beslut återkallades emellertid propositionen (Skr. 1991/92:177), varför frågan om ett sådant bemyndigande aldrig prövades av riksdagen. Exemplet visar ändå att Sverige har intresse av att utan dröjsmål kunna delta i aktioner som syftar till att bidra till internationell fred och säkerhet. Jag menar därför att sanktionslagen skall kunna tillämpas för sanktioner om samarbetet med Europeiska gemenskaperna eller inom Europeiska säkerhetskonferensen för att främja internationell fred och säkerhet påkallar det och situationen är sådan att det ligger i ett svenskt intresse att utan dröjsmål kunna vidta sanktionsåtgärder. Jag föreslår därför att regeringen nu inhämtar riksdagens bemyndigande att få tillämpa lagen även för sådana fall utöver för att efterkomma resolutioner av säkerhetsrådet. Jag vill här betona att ett sådant bemyndigande endast bör kunna utnyttjas i fall när man inte kan avvakta ett beslut av riksdagen för att kunna tillämpa sanktionslagen. Förslaget har formen av ett nytt andra stycke i 1 § sanktionslagen.

Enligt förslaget skulle regeringen få använda sig av sanktionslagen i dess helhet under angivna förutsättningar. Jag har redan i det föregående (avsnitt 3) angett vilka åtgärder som får förbjudas enligt 3 – 5 och 6 – 8 §§ i lagen. Härutöver får regeringen också meddela förbud att till fysisk eller juridisk person med hemvist i en blockerad stat överlåta firma, varumärke eller registrerat mönster eller att upplåta särskild rätt därtill (5 a §).

Sammanfattningsvis kan sägas att regeringens bemyndigande enligt förslaget skulle – om det är påkallat – medge sanktioner av sådan omfattning som i allt väsentligt nu gäller gentemot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro).

Det är självfallet av största vikt att riksdagens medverkan tryggas vid förordnanden såvitt nu är ifråga. Jag förutsätter därför att överläggning i utrikesnämnden kommer att föregå ett förordnande av regeringen i enlighet med bemyndigandet. Ett sådant förordnande kommer naturligtvis också att underställas riksdagen för godkännande i efterhand på sätt som är angivet i 1 § sanktionslagen. I detta sammanhang vill jag också betona att ett säkerhetsrådsbeslut, om ett sådant kommer till stånd, i första hand bör utgöra grunden för svenska sanktioner.

Enligt 9 § kan regeringen för visst fall medge undantag från förbud som meddelats med stöd av sanktionslagen. Utrymmet för dispens från förbud är avhängigt av vilken typ av beslut som utgör grunden för sanktionerna. Vid ett bindande säkerhetsrådsbeslut är utrymmet för dispens väsentligt inskränkt i förhållande till vad som kan gälla efter en rekommendation. Liknande bedömningar får göras beträffande möjligheterna till dispens från sanktioner som införts med stöd av det bemyndigande som nu föreslås.

Enligt 1 § fjärde stycket sanktionslagen skall, om ett beslut eller en rekommendation av säkerhetsrådet helt eller delvis återkallas eller förfaller, regeringen så snart det kan ske i motsvarande mån upphäva ett meddelat förordnande eller med stöd därav meddelande föreskrifter. Motsvarande bör också gälla i nu aktuella fall. Om förhållandena ändras så att syftet med ett sådant förordnande inte längre kvarstår, skall regeringen upphäva förordnandet så snart som möjligt. Förslaget har formen av en ändring i fjärde stycket.

Övriga ändringar i 1 § är av redaktionell art.

Förslaget till utvidgat bemyndigande föranleder också en följdändring i 11 § tredje stycket, vilket behandlar regeringens möjlighet att förordna om lagföring för brott utomlands.

I frågan om sanktioners förhållande till Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) är följande att säga.

I GATT:s artikel XXI, som innehåller undantagsbestämmelser för att skydda ett lands säkerhetsintressen och för att fullgöra förpliktelser enligt FN-stadgan, stadgas att "Ingen bestämmelse i detta avtal skall tolkas såsom innebärande hinder för avtalsslutande part att vidtaga åtgärder som den anser nödvändiga för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen där sådana åtgärder vidtages i krigstid eller vid andra kritiska lägen i de internationella förbindelserna." (XXI:(b)(iii))

Vidare gäller såvitt avser våra förpliktelser enligt FN-stadgan GATT:s artikel XXI:(c) som lyder: "Ingen bestämmelse i detta avtal skall tolkas såsom innebärande hinder för part att vidtaga åtgärder i överensstämmelse med dess förpliktelser enligt Förenta Nationernas stadga i syfte att upprätthålla internationell fred och säkerhet."

Sverige har tidigare i ett fall infört handelssanktioner utan att åberopa artikel XXI, nämligen i fråga om handelsbojkotten mot Sydafrika och Namibia. Detta beslut innebar således ett avsteg från våra åtaganden i GATT men sågs

som en engångsföreteelse motiverad av det unika i själva apartheid-situationen (se prop. 1986/87:110, s. 13).

Att redan nu närmare ange de situationer vid vilka det kan vara påkallat med sanktioner utan att säkerhetsrådet beslutat därom låter sig svårligen göras eftersom omständigheterna i varje enskilt fall måste bedömas för sig. Jag utgår emellertid från att det bemyndigande som nu inhämtas kommer att utnyttjas restriktivt och att sanktioner blir aktuella först efter det att de bedömts vara nödvändiga för att skydda väsentliga säkerhetsintressen under sådana förhållanden som anges i artikel XXI. Jag förutsätter också att sanktionerna kommer att föregås av omfattande samråd i en bred krets av stater varvid man allmänt bedömt situationen som så allvarlig att artikel XXI kan tillämpas.

7 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom Utrikesdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner. Lagförslaget överensstämmer vad gäller ändamålet med den gällande lagstiftningen. Förslaget är av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

8 Hemställan

Med hänvisning till vad jag anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. anta förslaget till lag om ändring i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner,
2. godkänna regeringens förordnande om tillämpning av 3–5 och 6–8 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro).

9 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

The Security Council,

Reaffirming its resolution 713 (1991) of 25 September 1991, 721 (1991) of 27 November 1991, 724 (1991) of 15 December 1991, 727 (1992) of 8 January 1992, 740 (1992) of 7 February 1992, 743 (1992) of 21 February 1992, 749 (1992) of 7 April 1992 and 752 (1992) of 15 May 1992,

Noting that in the very complex context of events in the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia all parties bear some responsibility for the situation,

Reaffirming its support for the Conference on Yugoslavia, including the efforts undertaken by the European Community in the framework of the discussions on constitutional arrangements for Bosnia and Herzegovina, and *recalling* that no territorial gains or changes brought about by violence are acceptable and that the borders of Bosnia and Herzegovina are inviolable,

Deploring the fact that the demands in resolution 752 (1992) have not been complied with, including its demands:

- that all parties and others concerned in Bosnia and Herzegovina stop the fighting immediately,
- that all forms of interference from outside Bosnia and Herzegovina cease immediately,
- that Bosnia and Herzegovina's neighbours take swift action to end all interference and respect the territorial integrity of Bosnia and Herzegovina,
- that action be taken as regards units of the Yugoslav People's Army (JNA) in Bosnia and Herzegovina, including the disbanding and disarming with weapons placed under effective international monitoring of any units that are neither withdrawn nor placed under the authority of the Government of Bosnia and Herzegovina,
- that all irregular forces in Bosnia and Herzegovina be disbanded and disarmed,

Deploring further that its call for the immediate cessation of forcible expulsions and attempts to change the ethnic composition of the population has not been heeded, and *reaffirming* in this context the need for the effective protection of human rights and fundamental freedoms, including those of ethnic minorities,

Dismayed that conditions have not yet been established for the effective and unhindered delivery of humanitarian assistance, including safe and secure access to and from Sarajevo and other airports in Bosnia and Herzegovina,

Deeply concerned that those United Nations Protection Force (UNPROFOR) personnel remaining in Sarajevo have been subjected to deliberate mortar and small arms fire, and that the United Nations Military Observers deployed in the Mostar region have had to be withdrawn,

Deeply concerned also at developments in Croatia, including persistent cease-fire violations and the continued expulsion of non-Serb civilians, and

at the obstruction of and lack of cooperation with UNPROFOR in other parts of Croatia,

Deploring the tragic incident on 18 May 1992 which caused the death of a member of the ICRC team in Bosnia and Herzegovina,

Noting that the claim by the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) to continue automatically the membership of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia in the United Nations has not been generally accepted,

Expressing its appreciation for the report of the Secretary-General of 26 May 1992 (S/24000) pursuant to resolution 752 (1992),

Recalling its primary responsibility under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Recalling also the provisions of Chapter VIII of the Charter of the United Nations, and the continuing role that the European Community is playing in working for a peaceful solution in Bosnia and Herzegovina, as well as in other republics of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia,

Recalling its decision in resolution 752 (1992) to consider further steps to achieve a peaceful solution in conformity with relevant resolutions of the Council, and *affirming* its determination to take measures against any party or parties which fail to fulfil the requirements of resolution 752 (1992) and its other relevant resolutions,

Determined in this context to adopt certain measures with the sole objective of achieving a peaceful solution and encouraging the efforts undertaken by the European Community and its member States,

Recalling the right of States, under Article 50 of the Charter, to consult the Security Council where they find themselves confronted with special economic problems arising from the carrying out of preventive or enforcement measures,

Determining that the situation in Bosnia and Herzegovina and in other parts of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia constitutes a threat to international peace and security,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Condemns* the failure of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), including the Yugoslav People's Army (JNA), to take effective measures to fulfil the requirements of resolution 752 (1992);

2. *Demands* that any elements of the Croatian Army still present in Bosnia and Herzegovina act in accordance with paragraph 4 of resolution 752 (1992) without further delay;

3. *Decides* that all States shall adopt the measures set out below, which shall apply until the Security Council decides that the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), including the Yugoslav People's Army (JNA), have taken effective measures to fulfil the requirements of resolution 752 (1992);

4. *Decides* that all States shall prevent:

(a) The import into their territories of all commodities and products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) exported therefrom after the date of the present resolution;

(b) Any activities by their nationals or in their territories which would promote or are calculated to promote the export or trans-shipment of any commodities or products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro); and any dealings by their nationals or their flag vessels or aircraft or in their territories in any commodities or products originating in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and exported therefrom after the date of the present resolution, including in particular any transfer of funds to the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) for the purposes of such activities or dealings;

(c) The sale or supply by their nationals or from their territories or using their flag vessels or aircraft of any commodities or products, whether or not originating in their territories, but not including supplies intended strictly for medical purposes and foodstuffs notified to the Committee established pursuant to resolution 724 (1991), to any person or body in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any person or body for the purposes of any business carried on or operated from the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), and any activities by their nationals or in their territories which promote or are calculated to promote such sale or supply of such commodities or products;

5. *Decides* that all States shall not make available to the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or to any commercial, industrial or public utility undertaking in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), any funds or any other financial or economic resources and shall prevent their nationals and any persons within their territories from removing from their territories or otherwise making available to those authorities or to any such undertaking any such funds or resources and from remitting any other funds to persons or bodies within the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), except payments exclusively for strictly medical or humanitarian purposes and foodstuffs;

6. *Decides* that the prohibitions in paragraphs 4 and 5 above shall not apply to the trans-shipment through the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) of commodities and products originating outside the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) and temporarily present in the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) only for the purpose of such trans-shipment, in accordance with guidelines approved by the Committee established by resolution 724 (1991);

7. *Decides* that all States shall:

(a) Deny permission to any aircraft to take off from, land in or overfly their territory if it is destined to land in or has taken off from the territory of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), unless the particular flight has been approved, for humanitarian or other purposes consistent with the relevant resolutions of the Council, by the Committee established by resolution 724 (1991);

(b) Prohibit, by their nationals or from their territory, the provision of engineering and maintenance servicing of aircraft registered in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro) or operated by or on behalf of entities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montene-

b

gro) or components for such aircraft, the certification of airworthiness for such aircraft, and the payment of new claims against existing insurance contracts and the provision of new direct insurance for such aircraft;

8. *Decides* that all states shall:

(a) Reduce the level of the staff at diplomatic missions and consular posts of the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

(b) Take the necessary steps to prevent the participation in sporting events on their territory of persons or groups representing the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

(c) Suspend scientific and technical cooperation and cultural exchanges and visits involving persons or groups officially sponsored by or representing the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro);

9. *Decides* that all States, and the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), shall take the necessary measures to ensure that no claim shall lie at the instance of the authorities in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or of any person or body in the Federal Republic of Yugoslavia (Serbia and Montenegro), or of any person claiming through or for the benefit of any such person or body, in connection with any contract or other transaction where its performance was affected by reason of the measures imposed by this resolution and related resolutions;

10. *Decides* that the measures imposed by this resolution shall not apply to activities related to UNPROFOR, to the Conference on Yugoslavia or to the European Community Monitor Mission, and that States, parties and others concerned shall cooperate fully with UNPROFOR, the Conference on Yugoslavia and the European Community Monitor Mission and respect fully their freedom of movement and the safety of their personnel;

11. *Calls upon* all States, including States not members of the United Nations, and all international organizations, to act strictly in accordance with the provisions of the present resolution, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agreement or any contract entered into or any licence or permit granted prior to the date of the present resolution;

12. *Requests* all States to report to the Secretary-General by 22 June 1992 on the measures they have instituted for meeting the obligations set out in paragraphs 4 to 9 above;

13. *Decides* that the Committee established by resolution 724 (1991) shall undertake the following tasks additional to those in respect of the arms embargo established by resolutions 713 (1991) and 727 (1992):

(a) To examine the reports submitted pursuant to paragraph 12 above;

(b) To seek from all States further information regarding the action taken by them concerning the effective implementation of the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above;

(c) To consider any information brought to its attention by States concerning violations of the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above and, in that context, to make recommendations to the Council on ways to increase their effectiveness;

(d) To recommend appropriate measures in response to violations of the

measures imposed by paragraphs 4 to 9 above and provide information on a regular basis to the Secretary-General for general distribution to Member States;

(e) To consider and approve the guidelines referred to in paragraph 6 above;

(f) To consider and decide upon expeditiously any applications for the approval of flights for humanitarian or other purposes consistent with the relevant resolutions of the Council in accordance with paragraph 7 above;

14. *Calls upon* all States to cooperate fully with the Committee in the fulfilment of its tasks, including supplying such information as may be sought by the Committee in pursuance of the present resolution;

15. *Requests* the Secretary-General to report to the Security Council, not later than 15 June 1992 and earlier if he considers it appropriate, on the implementation of resolution 752 (1992) by all parties and others concerned;

16. *Decides* to keep under continuous review the measures imposed by paragraphs 4 to 9 above with a view to considering whether such measures might be suspended or terminated following compliance with the requirements of resolution 752 (1992);

17. *Demands* that all parties and others concerned create immediately the necessary conditions for unimpeded delivery of humanitarian supplies to Sarajevo and other destinations in Bosnia and Herzegovina, including the establishment of a security zone encompassing Sarajevo and its airport and respecting the agreements signed in Geneva on 22 May 1992;

18. *Requests* the Secretary-General to continue to use his good offices in order to achieve the objectives contained in paragraph 17 above, and *invites* him to keep under continuous review any further measures that may become necessary to ensure unimpeded delivery of humanitarian supplies;

19. *Urges* all States to respond to the Revised Joint Appeal for humanitarian assistance of early May 1992 issued by the United Nations High Commissioner for Refugees, UNICEF and World Health Organization;

20. *Reiterates* the call in paragraph 2 of resolution 752 (1992) that all parties continue their efforts in the framework of the Conference on Yugoslavia and that the three communities in Bosnia and Herzegovina resume their discussions on constitutional arrangements for Bosnia and Herzegovina;

21. *Decides* to remain actively seized of the matter and to consider immediately, whenever necessary, further steps to achieve a peaceful solution in conformity with relevant resolutions of the Council.

Inom Utrikesdepartementet verkställd översättning av resolutionen

Prop. 1992/93:57
Bilaga 1

Säkerhetsrådet,

Som bekräftar sina resolutioner 713 (1991) den 25 september 1991, 721 (1991) den 27 november 1991, 724 (1991) den 15 december 1991, 727 (1992) den 8 januari 1992, 740 (1992) den 7 februari 1992, 743 (1992) den 21 februari 1992, 749 (1992) den 7 april 1992 och 752 (1992) den 15 maj 1992,

Som noterar att i det mycket komplicerade sammanhanget av händelser i den forna Socialistiska federativa republiken Jugoslavien alla parter bär på visst ansvar för situationen,

Som bekräftar sitt stöd för Jugoslavienkonferensen, inklusive de ansträngningar som företagits av Europeiska gemenskapen inom ramen för diskussionerna om konstitutionella arrangemang för Bosnien-Hercegovina, och *som erinrar* att inga territoriella vinningar eller förändringar framkallade genom våld är acceptabla och att Bosnien-Hercegovinas gränser är okränkbara,

Som djupt beklagar det faktum att kraven i resolution 752 (1992) inte har uppfyllts, inklusive dess krav:

– att alla parter och andra berörda i Bosnien-Hercegovina slutar strida omedelbart,

– att all form av inblandning utifrån Bosnien-Hercegovina upphör omedelbart,

– att Bosnien-Hercegovinas grannar snabbt vidtar åtgärder för att göra slut på all inblandning och respektera Bosnien-Hercegovinas territoriella integritet,

– att åtgärder vidtas vad beträffar enheter ur Jugoslaviska folkarmén (JNA) i Bosnien-Hercegovina, inklusive upplösning och avrustning med vapen ställda under effektiv internationell övervakning av varje enhet som antingen drar sig tillbaka eller ställs under Bosnien-Hercegovinas regerings myndighet,

– att alla irreguljära trupper i Bosnien-Hercegovina upplöses och avrustas,

Som vidare djupt beklagar att man inte har tagit hänsyn till dess krav på omedelbart upphörande av tvångsutvisningar och försök att förändra befolkningens etniska sammansättning, och *som bekräftar* i detta sammanhang behovet av effektivt skydd för mänskliga rättigheter och fundamentala friheter, däribland de etniska minoriteternas,

Som förfäras över att villkoren för effektiv och ohindrad leverans av humanitär hjälp ännu inte har upprättats, däribland säker och trygg väg till och från Sarajevo och andra flygplatser i Bosnien-Hercegovina,

Som är allvarligt oroat över att den personal tillhörig United Nations Protection Force (UNPROFOR) som är kvar i Sarajevo har blivit föremål för skottlossning från granatkastare och handeldvapen, och att Förenta Nationernas militära observatörer grupperade i Mostarregionen har måst dragas tillbaka,

Som också är allvarligt oroat över utvecklingen i Kroatien, inklusive brotten mot vapenvilan och den fortsatta utvisningen av civila icke-serber, och över hindrandet av och bristen på samarbete med UNPROFOR i andra delar av Kroatien,

Som djupt beklagar den tragiska händelsen den 18 maj 1992 som orsakade frånfallet av en medlem av ICRC-teamet i Bosnien-Hercegovina,

Som noterar att anspråket från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) att automatiskt fortfara med den forna Socialistiska federativa republiken Jugoslaviens medlemsskap i Förenta Nationerna inte har blivit allmänt accepterat,

Som erinrar om dess primära ansvarighet enligt Förenta nationernas stadga att upprätthålla internationell fred och säkerhet,

Som erinrar också om bestämmelserna i kapitel VII i Förenta nationernas stadga, och den fortsatta roll som Europeiska gemenskapen spelar i arbetet för en fredlig lösning i Bosnien-Hercegovina, så väl som i andra republiker i den forna Socialistiska federativa republiken Jugoslavien,

Som erinrar om dess beslut i resolution 752 (1992) att överväga ytterligare steg för att uppnå en fredlig lösning i enlighet med relevanta resolutioner av rådet, och *som försäkrar* sin beslutsamhet att vidta åtgärder mot varje part som underlåter att uppfylla kraven i resolution 752 (1992) och dess andra relevanta resolutioner,

Som fastslår att situationen i Bosnien-Hercegovina och i andra delar av den forna Socialistiska federativa republiken Jugoslavien utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet,

Som handlar med stöd av kapitel VII i Förenta nationernas stadga,

1. *Fördömer* försummelsen hos myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), inklusive Jugoslaviska folkarmén (JNA), att vidta effektiva åtgärder för att uppfylla kraven i resolution 752 (1992) utan ytterligare fördröjning;

2. *Kräver* att delar av den kroatiska armén som fortfarande finns i Bosnien-Hercegovina handlar i överensstämmelse med paragraf 4 i resolution 752 (1992) utan ytterligare fördröjning;

3. *Beslutar* att alla stater skall införa de åtgärder som läggs fram nedan, vilka skall tillämpas till dess säkerhetsrådet beslutar att myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), inklusive Jugoslaviska folkarmén (JNA), har vidtagit effektiva åtgärder för att uppfylla kraven i resolution 752 (1992);

4. *Beslutar* att alla stater skall hindra:

a) Införsel till deras territorier av alla varor härrörande från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) utförda därifrån efter datumet för förevarande resolution;

b) Varje befattning av deras medborgare eller inom deras territorier som skulle främja eller är ägnad att främja utförsel eller omlastning av varor härrörande från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro); och varje befattning från deras medborgare eller av egna fartyg eller flygplan eller inom deras territorier med varor härrörande från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) och utförda därifrån efter datumet för förevarande resolution, inklusive i synnerhet all överföring av kapital till Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) i och för sådana aktiviteter eller handlanden;

c) Försäljning eller leverans från deras medborgare eller från deras territorier eller med användning av deras fartyg eller flygplan av varor, vare sig

de härrör från eget territorium eller inte, men inte omfattande leveranser uteslutande för medicinskt bruk och livsmedel notifierade till kommittén upprättad enligt resolution 724 (1991), till någon fysisk eller juridisk person i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller till någon fysisk eller juridisk person avsedd för affärsverksamhet som bedrivs i eller sköts från Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) och all verksamhet av deras medborgare eller inom deras territorier som främjar eller är ägnad att främja sådan försäljning eller leverans av varor;

5. *Beslutar* att ingen stat får för myndigheter i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller för kommersiellt eller industriellt företag eller allmän inrättning i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) göra tillgängligt kapital eller andra finansiella eller ekonomiska resurser och skall hindra deras medborgare och varje person inom deras territorier från att från deras territorier föra ut eller på annat sätt göra tillgängligt för dessa myndigheter eller till sådana företag sådant kapital eller sådana resurser och från att översända andra tillgångar till fysiska eller juridiska personer inom Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), med undantag för betalningar uteslutande för rent medicinska eller humanitära ändamål och för livsmedel;

6. *Beslutar* att förbuden i paragraferna 4 och 5 ovan inte skall vara tillämpliga på omlastningar genom Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) av varor med ursprung utanför Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) och tillfälligt finns inom territoriet för Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) endast för omlastningsändamål, i enlighet med riktlinjer godkända av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991);

7. *Beslutar* att alla stater skall:

a) Vägra varje flygplan tillstånd att starta, landa på eller flyga över deras territorium om det är destinerat att landa på eller har startat från Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) territorium, såvida inte den särskilda flygningen har godkänts, av humanitära eller andra ändamål förenliga med säkerhetsrådets relevanta resolutioner, av kommittén upprättad genom resolution 724 (1991);

b) Förbjuda, av dess medborgare eller från deras territorium, tillhandahållande av teknik och underhållsservice av flygplan registrerade i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) eller drivna av eller för företags i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro) räkning eller delar till sådana flygplan, utfärdande av luftvärdighetsbevis för sådana flygplan, och betalning av nya anspråk mot existerande försäkringskontrakt och tillhandahållande av ny direkt försäkring för sådana flygplan;

8. *Beslutar* att alla stater skall:

a) Reducera nivån på personalen vid Förbundsrepubliken Jugoslaviens (Serbien-Montenegro) diplomatiska beskickningar och konsulära poster;

b) Vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra deltagandet i sportevenemang på deras territorium av personer eller grupper representerande Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro);

c) Inställa vetenskapligt och tekniskt samarbete och kulturellt utbyte

och besök som innefattar personer eller grupper officiellt sponsrade av eller representerande Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro);

9. *Beslutar* att alla stater, och myndigheterna i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att inget rättsanspråk föreligger på grund av begäran av myndigheter i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), eller av någon fysisk eller juridisk person i Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), eller av någon person med yrkande genom eller till förmån för sådan fysisk eller juridisk person, i samband med kontrakt eller annan transaktion vars verkställande påverkades på grund av de åtgärder som ålagts genom denna och besluktade resolutioner;

10. *Beslutar* att åtgärder ålagda genom denna resolution inte skall tillämpas på aktiviteter relaterade till UNPROFOR, till Jugoslavienkonferensen eller till Europeiska gemenskapens övervakningsuppdrag, och att stater, parter och andra berörda skall samarbeta till fullo med UNPROFOR, Jugoslavienkonferensen och Europeiska gemenskapens övervakningsuppdrag och till fullo respektera deras rörelsefrihet och säkerheten för deras personal;

11. *Uppmanar* alla stater, inklusive stater som inte är medlemmar av Förenta nationerna, att handla strikt i överensstämmelse med föreskrifterna i förevarande resolution, oavsett förekomsten av rättigheter eller skyldigheter tilldelade eller ålagda av internationell överenskommelse eller av kontrakt som ingåtts eller licens eller tillstånd som beviljats före datumet för förevarande resolution;

12. *Anmodar* alla stater att rapportera till generalsekreteraren senast den 22 juni 1992 om de åtgärder som de har vidtagit för att möta förpliktelserna förelagda i paragraf 4–9 ovan;

13. *Beslutar* att kommittén som upprättats genom resolution 724 (1991) skall vidta följande uppgifter utöver dem avseende vapenembargot upprättat genom resolution 713 (1991) och 727 (1992):

a) Att granska rapporterna avgivna enligt paragraf 12 ovan;

b) Att från varje stat begära ytterligare information avseende av dem vidtagna åtgärder som gäller det effektiva genomförandet av de enligt paragraf 4-9 ovan ålagda åtgärderna;

c) Att beakta information som bringas till dess kännedom från stater angående överträdelser av de åtgärder som ålagts enligt paragraf 4-9 ovan, och i det sammanhanget ge rekommendationer till rådet om tillvägagångssätt att öka deras effektivitet;

d) Att rekommendera lämpliga åtgärder som svar på överträdelser av de enligt paragraf 4-9 ovan ålagda åtgärderna och ordna med information på regelbunden basis till generalsekreteraren för allmän distribution till medlemsstaterna;

e) Att överväga och godkänna riktlinjer åberopade i paragraf 6 ovan;

f) Att beakta och snabbt avgöra varje ansökan om godkännande av flygningar för humanitärt eller annat ändamål i överensstämmelse med relevanta resolutioner av rådet i enlighet med paragraf 7 ovan;

14. *Uppmanar* alla stater att till fullo samarbeta med kommittén i fullgö-

randet av dess uppgifter, inklusive att lämna sådan information som kan vara eftersökt av kommittén i enlighet med förevarande resolution;

15. *Anmodar* generalsekreteraren att, senast den 15 juni eller tidigare om han så bedömer lämpligt, rapportera till säkerhetsrådet om parternas och andra berördas implementering av resolution 752 (1992);

16. *Beslutar* att hålla under ständig granskning de åtgärder som ålagts av paragraf 4-9 ovan med sikte på att bedöma om sådana åtgärder kan upphävas eller avslutas på grund av uppfyllelsen av kraven i resolution 752 (1992);

17. *Kräver* att alla parter och andra berörda genast skapar de nödvändiga villkoren för en ohindrad leverans av humanitära förnödenheter till Sarajevo och andra destinationer i Bosnien-Hercegovina, inbegripet upprättandet av en säkerhetszon omfattande Sarajevo och dess flygplats och respekterar överenskommelserna undertecknade i Geneve den 22 maj 1992;

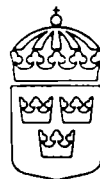
18. *Anmodar* generalsekreteraren att fortsätta sin bona officia för att uppnå målen innefattade i paragraf 17 ovan, och *uppmanar* honom att hålla under fortlöpande granskning ytterligare åtgärder som kan bli nödvändiga för att garantera fri leverans av humanitära förnödenheter;

19. *Manar* alla stater att besvara den reviderade gemensamma vädjan om humanitärt bistånd från tidigt i maj 1992 utfärdad av Förenta Nationernas flyktingkommissarie, UNICEF och Världshälsoorganisationen;

20. *Upprepar på nytt* uppmaningen i paragraf 2 i resolution 752 (1992) att alla parter fortsätter sina ansträngningar inom ramen för Jugoslavienkonferensen och att de tre gemenskaperna i Bosnien-Hercegovina återtar sina diskussioner om konstitutionella arrangemang för Bosnien-Hercegovina;

21. *Beslutar* att hålla sig aktivt informerad om ärendet och att omedelbart överväga, närhelst nödvändigt, ytterligare steg för att uppnå en fredlig lösning i överensstämmelse med relevanta resolutioner av rådet.

Svensk författningssamling

SFS 1992:471

Utkom från trycket
den 3 juni 1992

Förordning om tillämpning i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner;

utfärdad den 1 juni 1992.

Regeringen föreskriver att 3–5 och 6–8 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro) med anledning av resolution nr 757 (1992) som Förenta Nationernas säkerhetsråd antagit den 30 maj 1992.

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1992.

På regeringens vägnar

ULF DINKELSPIEL

C H Fallenius
(Utrikesdepartementet)

Svensk författningssamling

SFS 1992: 470

Utkom från trycket
den 3 juni 1992

Förordning om vissa sanktioner mot "Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien-Montenegro);

utfärdad den 1 juni 1992.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Med varor avses i denna förordning materiella ting av lös egendoms natur med undantag av publikationer och nyhetsmateriel jämte bild- och ljudupptagningar.

"Förbundsrepubliken Jugoslavien" (Serbien – Montenegro) anges i denna förordning som Förbundsrepubliken Jugoslavien.

2 § Varor får inte föras in i Sverige, om de har sitt ursprung i Förbundsrepubliken Jugoslavien och har förts ut därifrån den 4 juni 1992 eller senare.

3 § Varor får inte föras ut ur Sverige, om bestämmelselandet är Förbundsrepubliken Jugoslavien.

4 § Varor får inte föras in i eller ut ur Förbundsrepubliken Jugoslavien.

5 § Varor får inte inom Förbundsrepubliken Jugoslavien tillhandahållas i verksamhet av ekonomisk art.

Inte heller får varor tillhandahållas utanför Förbundsrepubliken Jugoslavien, om varorna är avsedda för verksamhet av ekonomisk art som drivs från Förbundsrepubliken Jugoslavien.

6 § Åtgärder får inte vidtas som är ägnade att främja sådana handlingar som nämns i 2 – 5 §§ och som innebär att

1. tillverka, bearbeta, sätta samman, installera, underhålla eller reparera varor eller lämna tekniskt bistånd till sådana åtgärder,

2. lasta, lossa, transportera eller ta emot varor till förvaring eller tillhandahålla transportmedel eller utrustning eller förnödenhet för transport,

3. överlåta eller förvärva varor eller upplåta eller förvärva särskild rätt till varor eller meddela försäkring därå eller ingå rättshandling som avser i 1 eller 2 nämnda åtgärder beträffande en vara,

4. överlåta eller förvärva en uppfinning eller upplåta eller förvärva särskild rätt därtill, eller

5. lämna eller förmedla uppdrag för åtgärder som anges i 1 – 4.

7 § Förbuden i 2–6 §§ omfattar inte livsmedel eller varor avsedda endast för medicinskt bruk som levereras till Förbundsrepubliken Jugoslavien efter anmälan till Förenta Nationernas (FN) sanktionskommitté, upprättad med anledning av säkerhetsrådets resolution nr 724 (1991).

8 § Åtgärder som avses i 6 § 1–3 samt åtgärder som innebär att uppdrag för sådana åtgärder lämnas eller förmedlas får inte vidtas i fråga om varor som förts ut ur Förbundsrepubliken Jugoslavien den 4 juni 1992 eller senare.

9 § Betalning får inte verkställas eller kredit lämnas från länder utanför Förbundsrepubliken Jugoslavien till myndigheter eller någon annan mottagare i Förbundsrepubliken Jugoslavien. Inte heller får betalning verkställas till någon utanför Förbundsrepubliken Jugoslavien, om betalningen är avsedd för någon i Förbundsrepubliken Jugoslavien eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas i eller drivs från Förbundsrepubliken Jugoslavien.

Inte heller får uppdrag lämnas eller förmedlas för sådana åtgärder som är förbjudna enligt första stycket.

Förbuden i första och andra styckena omfattar inte betalningar som avser endast medicinska eller humanitära ändamål eller livsmedel.

10 § Ett luftfartyg som är destinerat till eller har startat från Förbundsrepubliken Jugoslavien får inte flyga i svenskt luftrum.

Förbudet gäller inte om flygningen har godkänts av FN:s sanktionskommitté, upprättad med anledning av säkerhetsrådets resolution nr 724 (1991) på grund av humanitära eller andra skäl i enlighet med resolutioner av säkerhetsrådet.

11 § Förbudet enligt 10 § första stycket gäller ägare och brukare av luftfartyg samt befälhavare och besättningsman på sådant fartyg.

12 § En svensk medborgare som utom riket företar en handling som är förbjuden enligt 2–10 §§ döms enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

13 § I fråga om varors ursprung enligt 2 § skall förordningen (1984:59) om varors ursprung tillämpas.

14 § Varor som inte får föras in i Sverige enligt denna förordning får inte sändas genom tullområdet eller mellan orter inom detta, förvaras på tulllager eller i frihamn, återutföras eller tas om hand på sätt som anges i 8 § första stycket tullagen (1987:1065). I övrigt gäller lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m. m.

15 § I förordningen (KFS 1987:1) om import- och exportlicenser inom Kommerskollegiets licensområde, förordningen (JNFS 1987:25) om import- och exportlicenser inom Statens jordbruksverks licensområde och

förordningen (FIFS 1991:5) om import- och exportlicenser inom Fiske-
riverkets licensområde finns bestämmelser om licenstvång för in- och
utförelse av varor i vissa fall.

SFS 1992:470

Bilaga 3

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1992.

På regeringens vägnar

ULF DINKELSPIEL

C H Fallenius
(Utrikesdepartementet)